

ved denne Sags første Behandling her i Salen kom til Orde overfor forskellige Punkter i Lovforslaget, bør der være behørig Adgang til at blive gjort bekendt med dels de indhentede Oplysninger og dels de Overvejelser og Betragtninger, som have bidraget til enten at fjerne eller væsentligt at nedstemme Betænelighederne overfor Lovforslagets Affattelse paa disse Punkter. En saadan Adgang er tilstræbt aabnet ved Betænkningens Affattelse. Men paa den anden Side har jeg ment, at de ærede Medlemmer, som fortrinsvis fæste sig ved Udvalgsbehandlings Facit, saaledes som det er udtrykt ved de foreliggende Ændringsforslag, bør være forskaaede for her at skulle paahøre en udførlig Redegørelse for Overvejelser vedrørende Ændringsforslag, som ikke ere blevne stillede. Jeg maa tilføje, at dette Facit, at der kun er blevet stillet forholdsvist faa Ændringsforslag, skyldes en anerkendelsesværdig Resignation fra den Side af Udvalget, der har haft til Hensigt at stille saadanne Ændringsforslag. Det Synspunkt, jeg saaledes har anlagt ved Varetagelsen af det mig overdragne Ordførers hverv, har naturligt maattet resultere i, at Betænkningen er bleven forholdsvist lang, men i tilsvarende Grad vil min mundtlige Redegørelse blive kort. Jeg skal nemlig her indskrænke mig til at udtale angaaende § 2, at de Oplysninger, der ere tilvebragte fra Medlemmer af Sundhedsstyrelsen, godtgøre, at der praktisk taget tør siges at være fornøden Plads for tuberkuløse paa de Anstalter, der omhandles i den paagældende Paragraf. Der kan altsaa efter disse Oplysninger ikke i den Forstand tales om hjemløse tuberkuløse, at det skulde være paakrævet at udvide Rammerne for de i § 2 omtalte statsanerkendte Anstalter.

Angaaende § 3 skal jeg udtale, at der har indenfor Udvalget været nogen Stemning for at imødekomme et Ønske, som er fremkommet fra Juelsminde Kysthospital, om at forhøje den for dette Hospital gældende Dagbetaling af 2 Kr. med 20 à 25 Øre, men at man indenfor Udvalget enedes om ikke at fremme et hertil sigtende Forslag, idet man gik ud fra, at Regeringen vilde laane velvilligt Øre til en eventuelt nødvendiggjort Henvendelse fra det paagældende Kysthospital om Statsstøtte til saadanne Nyanlæg, som ved den normerede Dagbetaling ikke kunne udredes af Driftsindtægterne.

Yderligere skal jeg sige angaaende § 9, at man ved det under Nr. 1 stillede Ændringsforslag kræver *bevislig* Pladsmangel

som Vilkaar for, at de Patienter, der ere anbragte paa almindelige Sygehuse, skulle kunne sidestilles med Patienterne paa de statsanerkendte Sygehuse i Henseende til, at den Understøttelse, der af det offentlige ydes til Underhold for disse Patienter, ikke skal blive betragtet som Fattighjælp. Og endelig angaaende § 11, at man ved Ændringsforslag Nr. 2 kræver lægekyndig Medvirkning i Ledelsen af de Foreninger, som ved de i Paragraffen nærmere omhandlede Foranstaltninger have til Formaal at afværge Udbredelse af Smitte fra tuberkuløse, som henligge i Hjemmet.

Der er saaledes kun stillet to Ændringsforslag, og de ere da stillede af det samlede Udvalg. Disse to Ændringsforslag tilsigte at indføre i Loven i alt 4 Ord. Man mener i Udvalget, at disse 4 Ord ville tjene til Forbedring af Loven, og man haaber saavel i dette Ting som i det andet høje Ting at kunne finde fornøden Støtte for denne Opfattelse. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig, idet jeg i øvrigt har den Ære at anbefale de stillede Ændringsforslag og samtidig dermed tillige det saaledes ændrede Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Justitsministeren (Bülow): Maa jeg bringe Udvalget en Tak for den velvillige Behandling, dette Lovforslag har faaet i Udvalget. Jeg kan fuldt ud anerkende den Resignation, som visse af Udvalgets Medlemmer have maattet vise for at kunne acceptere Lovforslaget uden nogen væsentlig Ændring; thi de Ændringer, der ere stillede, regner jeg i Virkeligheden ikke for at være af væsentlig Betydning. Jeg kan derfor ogsaa godt acceptere dem.

Naar der til § 9 ønskes indføjet foran „Pladsmangel“ Ordet „bevislig“, er det noget, der følger af sig selv, at for saa vidt det er gørligt, maa Pladsmangel konstateres, inden man anerkende, at den paagældende Understøttelse ikke skal betragtes som Fattighjælp. Derfor har jeg ikke noget imod, at det udtrykkeligt bliver nævnt. — Ligeledes maa jeg med Hensyn til Ændringsforslaget til § 11 sige, at jeg intet har at erindre imod, at det føjes ind, at de paagældende Foreninger skulle være under lægekyndig Medvirkning. Det er noget, som Justitsministeriet allerede efter den nuværende Affattelse kan forlange, idet Foreningerne staa under Justitsministeriets Tilsyn, og ethvert Bidrag, der ydes til dem, skal anerkendes paa Finansloven. Men jeg har intet imod, at det udtrykkelig pointeres i Loven, at Forenin-